

та забила ногтѣ-ты си въ вълнѣ-тѣ на едно агне. Нъ кога-то поискала да ся вдигне съ него на въздуха, тогава познала, че е по-слаба отъ орела и не може да направи това, както него. А пакъ додѣ ся мѣчила да вдигне агне-то, тя така злѣ ся окачила съ ногтѣ-ты си о вълнѣ-тѣ му, что-то немогла никакъ да ся откачи отъ него; нъ дошълъ овчяръ-тъ, та ѣ хваналъ, отрѣзалъ ѣ крыла-та и далъ ѣ на дѣтца-та да си играють съ неѣ.

Нѣравоученіе.

1. Малкы-ты дѣтца не трѣбва да подражавать въ всичко безъ разборъ на по-голѣмы-ты. Така и Стоянъ по-прѣди, като видѣлъ, че пѣдаръ-тъ ся качва по дръвета-та, поискалъ и той да направи това: той ся качилъ на едно дръво, нъ като неможалъ да ся удържи на него, падналъ, та си разбилъ главѣ-тѣ.
2. Кога-то по-голѣми-ти правять лоше, или говорятъ омразны думы, то малкы-ты дѣтца не трѣбва нито да видять нито да слушать. Ето что прави добро-то дѣтя Драгой: той, кога-то слуша да ся говори лоше, тосѣчясь си затыка уши-ты или бѣга оттамъ. А пакъ добрый Любомирче, кога-то види, че по-голѣми-ти ся карать, выкать, бѣжть ся, нападать на сыромаха или ся смѣють на старыя, той ся отмахне оттамъ, заплаче тайно и помоли ся така: „Боже, не оставяй